

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการวิจัยในมนุษย์
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการวิจัยในมนุษย์

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันมีโครงการวิจัยในมนุษย์เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก แต่ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายควบคุมและกำกับการวิจัย ทำให้สิทธิของบุคคลผู้รับการวิจัยไม่ได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องจัดระบบการควบคุมและกำกับการวิจัยในมนุษย์ให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้การดำเนินโครงการวิจัยในมนุษย์จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยประจำสถาบันก่อน และมีองค์กรควบคุมกำกับทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการดำเนินการของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยประจำสถาบันและตรวจสอบให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติการวิจัยในมนุษย์

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการวิจัยในมนุษย์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการวิจัยในมนุษย์ พ.ศ. ...”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การวิจัยในมนุษย์” หมายความว่า กระบวนการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ที่ได้กระทำต่อบุคคล เวชระเบียน ฐานข้อมูล วัสดุสิ่งตรวจ น้ำคัดหลัง เนื้อเยื่อหรือสารพันธุกรรมใดที่ได้จากการร่างกายของบุคคลที่อาจระบุถึงได้ และให้หมายความรวมถึง การสอบถาม การสัมภาษณ์ทางสังคมศาสตร์ การทดลองเภสัชภัณฑ์ เครื่องมือแพทย์ การศึกษารรรมชาติของโรค การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การศึกษาทางสรีรวิทยา ชีวเคมี พยาชีวิทยา การตอบสนองต่อการรักษาทางด้านกายเคมี จิตวิทยาที่กระทำการต่อบุคคล และการศึกษาวิจัยต่อเซลล์หรือส่วนประกอบของเซลล์ของมนุษย์ และตัวอ่อนที่มีเซลล์หรือส่วนประกอบของเซลล์ของมนุษย์รวมอยู่ด้วย

“ผู้วิจัย” หมายความว่า บุคคลผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินโครงการวิจัยในมนุษย์ ณ สถานที่วิจัยแห่งใดแห่งหนึ่ง ในกรณีที่มีผู้วิจัยหลายคนหรือโครงการวิจัยในมนุษย์ได้หรือจะได้ดำเนินการใน

สถานที่วิจัยหลายแห่ง ให้หมายความถึงหัวหน้าคณาจารย์ที่มีอำนาจควบคุมและกำกับโครงการวิจัย ในมนุษย์นั้น

“ผู้รับการวิจัย” หมายความว่า บุคคลผู้รับการวิจัยในมนุษย์

“ผู้จัดให้มีการวิจัย” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ริเริ่ม จัดการ หรือให้ทุนสนับสนุนการวิจัยในมนุษย์

“สถาบันวิจัย” หมายความว่า หน่วยงานที่มีผู้จัดหรือโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในมนุษย์ ไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะเป็นนิติบุคคลหรือไม่

“สถานที่วิจัย” หมายความว่า สถานที่ซึ่งมีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนการวิจัยในมนุษย์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการวิจัยในมนุษย์

“คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย” หมายความว่า คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยประจำสถาบันซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการตรวจสอบ” หมายความว่า คณะกรรมการตรวจสอบการวิจัยในมนุษย์

“เลขานิการ” หมายความว่า เลขานิการสำนักงานการวิจัยในมนุษย์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการตรวจสอบ แล้วแต่กรณี ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานการวิจัยในมนุษย์ หรือสำนักงานสาขา แล้วแต่กรณี

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎหมายและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สิทธิของบุคคลในการเข้ารับการวิจัย

มาตรา ๕ บุคคลย่อมมีสิทธิเข้ารับการวิจัยหรือปฏิเสธไม่เข้ารับการวิจัยในมนุษย์

มาตรา ๖ บุคคลผู้จะเข้ารับการวิจัยมีสิทธิจะได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยที่ถูกต้อง ชัดแจ้งและเพียงพอที่จะตัดสินใจว่าจะเข้ารับการวิจัยหรือไม่

ผู้รับการวิจัยมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยที่ถูกต้อง ชัดแจ้งและเพียงพอที่จะตัดสินใจเพิกถอนความยินยอมในการเข้าร่วมรับการวิจัย

มาตรา ๗ ผู้รับการวิจัยมีสิทธิได้รับการวิจัยที่เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติที่ดี ในกรณีที่ผู้รับการวิจัยได้รับความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพ อันเนื่องมาจาก การวิจัย ผู้รับการวิจัยมีสิทธิได้รับการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒
คณะกรรมการการวิจัยในมนุษย์

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการวิจัยในมนุษย์” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ อธิบดีในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคน คณบดีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคน และนายแพทย์สถาปานะ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการวิจัยทางการแพทย์จำนวนสองคน ด้านการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ชีวภาพจำนวนสองคน ด้านการวิจัยทางสาธารณสุขจำนวนหนึ่งคน ด้านสิทธิเด็ก สตรี หรือผู้ด้อยโอกาสจำนวนหนึ่งคน ด้านปรัชญาหรือจริยศาสตร์จำนวนหนึ่งคน และด้านกฎหมายจำนวนหนึ่งคน โดยมีเลขานุการเป็นเลขานุการ

มาตรา ๙ กรรมการตามมาตรา ๘ จะดำรงตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๔๗ ในขณะเดียวกัน มิได้

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งมีภาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองคราวติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพัฒนาตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งแล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) คณะกรรมการมีมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออกเพรบบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนและให้ผู้ซึ่งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยข้อดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงข้าง

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นมีหน้าที่แจ้งให้คณะกรรมการทราบและมีสิทธิเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้นแต่ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง

วิธีการประชุม การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ และส่วนได้เสียซึ่งกรรมการมีหน้าที่ต้องแจ้งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับข้อท레บีนและเพิกถอนการข้อท레บีนคณกรรมการจริยธรรมการวิจัย
- (๒) กำหนดอำนาจหน้าที่และมาตรฐานการดำเนินการของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
- (๓) พิจารณารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการตรวจสอบและมีคำสั่งตามมาตรา ๕๕
- (๔) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎหมายและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินงานและการบริหารจัดการกองทุน
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการทดสอบเลขานุการตามมาตรา ๒๖ และกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของเลขานุการตามมาตรา ๒๗

(๗) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการจัดทำผลประโยชน์ตามมาตรา ๓๔

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้น ในการณ์ที่ผู้รับการวิจัยได้รับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการวิจัยโดยหาผู้กระทำผิดมิได้ หรือหาผู้กระทำผิดได้แต่ผู้รับการวิจัยไม่ได้รับค่าเสียหายภายในระยะเวลาอันสมควรตามมาตรา ๓๕

(๙) กำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับการขึ้นทะเบียนคณะกรรมการจัดอบรมการวิจัย

(๑๐) กำหนดค่าธรรมเนียมการวิจัยและวิธีการในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการวิจัย

(๑๑) กำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานของสำนักงานการวิจัยในมนุษย์

(๑๒) จัดทำรายงานเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงาน รวมทั้งบัญชีและการเงินทุกประเภทของคณะกรรมการ แล้วรายงานต่อกองสวัสดิการและสุขภาพเป็นประจำทุกปีภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการรับมอบหมาย

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลสำนักงานให้ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อำนาจหน้าที่เข่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสำนักงาน

(๒) อนุมัติแผนการเงินของสำนักงาน

(๓) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน การติดตามประเมินผล และการดำเนินการอื่นของสำนักงาน

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้มาตรา ๑๖ มาใช้บังคับกับการประชุม วิธีการประชุม และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการและอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อบังคับที่มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการบริหารเงินและการดำเนินงานของสำนักงาน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้อง ตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนที่เกี่ยวข้อง มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และมีผู้รับผิดชอบ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

อนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้อีกเป็นผู้ดำเนินการด้วยกิจการที่เป็น การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตด้วย

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ หรือ คณะกรรมการ แล้วแต่กรณี มีอำนาจขอให้หน่วยงานของรัฐหรือสั่งให้หน่วยงานหรือบุคคลใดที่ เกี่ยวข้องมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๘ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและ ค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ ตามที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๓
สำนักงานการวิจัยในมนุษย์

มาตรา ๑๙ ให้มีสำนักงานการวิจัยในมนุษย์ เป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคล อิสระภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรี

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานการวิจัยในมนุษย์ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร หรือในเขตจังหวัด ใกล้เคียง

มาตรา ๒๑ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบ และคณะกรรมการ ของคณะกรรมการดังกล่าว
- (๒) เก็บ รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานการวิจัยในมนุษย์
- (๓) จัดให้มีทะเบียนคณะกรรมการจัดสรรผลการวิจัย
- (๔) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้น ในกรณีที่ผู้รับการวิจัยได้รับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการวิจัยโดยหาผู้กระทำผิดมิได้ หรือหาผู้กระทำผิดได้ แต่ผู้รับการวิจัยไม่ได้รับค่าเสียหายภายในระยะเวลาอันสมควร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๖) ໄลเมี้ยเอกสารค่าเสียหายจากผู้ต้องรับผิดตาม (๕)

(๗) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สิทธิ์ต่าง ๆ

(๘) ก่อตั้งสิทธิและหนนิติกรรมสัญญาหรือข้อตกลงใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน

(๙) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการในการดำเนินกิจการของสำนักงาน

(๑๐) มอบให้องค์กรอื่นหรือบุคคลอื่นทำการที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(๑๑) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการและคณะกรรมการตรวจสอบ และเผยแพร่ต่อสาธารณะชน

(๑๒) จัดประชุมเพื่อให้คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นโดยทั่วไปจากผู้รับการวิจัย ผู้วิจัย ผู้จัดให้มีการวิจัย และคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัยประจำสถาบันเป็นประจำทุกปี

(๑๓) ฝึกอบรมคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัย นักวิจัย บุคลากรในสถาบันการวิจัย และประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับจิยธรรมการวิจัย

(๑๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการตรวจสอบหมาย

มาตรา ๒๒ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๒๓ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยมีผู้บริจาคให้ หรือได้มาโดยการซื้อ หรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสำนักงาน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน

ให้สำนักงานมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการเสนอขอรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงาน

มาตรา ๒๕ การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินของสำนักงานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การบัญชีของสำนักงาน ให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงาน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

มาตรา ๒๖ ให้สำนักงานมีเลขานุการเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติ และประกาศของคณะกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงานทุกตำแหน่ง

ให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือกเพื่อแต่งตั้งและถอดถอนเลขานุการ

ในการจ้างและแต่งตั้งเลขานุการ ให้คณะกรรมการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหาจำนวนห้าคน ซึ่งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒)

ให้คณะกรรมการสรรหาทำหน้าที่สรรหาบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ เหมาะสมที่จะเป็นเลขานุการซึ่งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗ (๑) (๓) (๔) (๕) (๖) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) นอกจากนี้ จะต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาทำสัญญาจ้างและแต่งตั้งเป็นเลขานุการ ทั้งนี้ โดยอาจเสนอชื่อผู้มีความเหมาะสมมากกว่าหนึ่งชื่อ ก็ได้

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นเลขานุการ

ให้กรรมการสรรหาประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหาและเลือกอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกเลขานุการ

มาตรา ๒๗ เลขานุการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกิจหรืออิจิตพันเพื่อน

(๔) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่วมรายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่เป็นผู้บริหารหรือพนักงานของรัฐวิสาหกิจอื่น หรือกิจการอื่นที่แสวงหากำไร

(๘) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๙) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาพห้องถิ่น หรือผู้บริหารห้องถิ่น

(๑๐) ไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาพรrocการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรrocการเมือง

(๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือบริษัท มหาชนจำกัด เพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๑๒) ไม่เป็นหรือภายนอกในระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันได้รับแต่งตั้ง ไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการจัดการหรือมีส่วนได้เสียในนิติบุคคลซึ่งเป็นคู่สัญญา ผู้เข้าร่วมงาน หรือมีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวกับกิจการของสำนักงาน

(๑๓) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๙ เอกธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการเกินสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) คณะกรรมการถอดถอนจากตำแหน่งเพรະบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๗) ถูกเลิกจ้าง

มาตรา ๒๙ ให้เอกธิการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อตำแหน่งเอกธิการว่างลงและยังไม่มีการแต่งตั้งเอกธิการคนใหม่ หรือในกรณีเอกธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเอกธิการ

ให้ผู้รักษาการแทนมีอำนาจหน้าที่ เช่นเดียวกับเอกธิการ

มาตรา ๓๐ ให้เอกธิการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงและให้อีกเป็นผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งต้องห้ามมิให้ดำเนินกิจการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตด้วย

มาตรา ๓๑ เอกธิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือน หรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง ของสำนักงาน ตลอดจนให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่ คณะกรรมการกำหนด และในการนี้ของเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างที่ปฏิบัติงานในสำนักตรวจสอบ ให้ฟัง ความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบประกอบการพิจารณาด้วย

(๒) ออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ข้อกำหนด นโยบาย หรือมติของคณะกรรมการ

ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เข้าธุรการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ได้ของสำนักงานปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตาม ข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔
กองทุนการวิจัยในมนุษย์

มาตรา ๓๒ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานการวิจัยในมนุษย์ เรียกว่า “กองทุน การวิจัยในมนุษย์” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้รับการวิจัยตาม มาตรา ๓๕ และเป็นค่าใช้จ่ายของสำนักงานในการฝึกอบรมจริยธรรมการวิจัยตามมาตรา ๒๑ (๑)

มาตรา ๓๓ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินที่ได้รับจากค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยตาม พระราชบัญญัตินี้

(๒) เงินที่ได้รับจากค่าธรรมเนียมการวิจัย

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน

(๔) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

(๕) เงินหรือทรัพย์สินใด ๆ ที่กองทุนได้รับมาในกิจการของกองทุน

(๖) เงินสมทบอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินตาม กฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๓๔ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำเงินกองทุน ไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของเงินกองทุนไว้เป็นเงินช่วยเหลือเบื้องต้นให้แก่ผู้รับการวิจัย ในกรณีที่ผู้รับการวิจัยได้รับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการวิจัยในมนุษย์ โดยหาผู้กระทำผิดมิได้หรือหาผู้กระทำผิดได้แต่ยังไม่ได้รับค่าเสียหายภายในระยะเวลาอันสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้รับการวิจัยได้รับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการวิจัยในมนุษย์ โดยหาผู้กระทำผิดได้แต่ยังไม่ได้รับค่าเสียหายภายในระยะเวลาอันสมควรตามมาตรา ๓๕ เมื่อสำนักงานได้จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นให้แก่ผู้รับการวิจัยไปแล้ว สำนักงานมีสิทธิ์ได้เบี้ยเอาแก่ผู้ดังรับผิดเพื่อความเสียหายนั้นได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ภายใต้สามเดือนนับแต่วันสืบไปบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนอองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาซึ่งสำนักงานการตรวจสอบเงินแผ่นดินตรวจสอบแล้วต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔ การวิจัยในมนุษย์

มาตรา ๓๘ ภายใต้บังคับบทัญญูดามารานี้ การวิจัยในมนุษย์ซึ่งจะกระทำการต่อบุคคล เวชระเบียน ฐานข้อมูล วัสดุสิ่งตรวจ นำคัดหล่อ เนื้อเยื่อหรือสารพันธุกรรมที่ได้จากการร่างกายของบุคคล ที่อาจระบุถึงได้ จะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากบุคคลนั้นหรือจากบุคคลผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะให้ความยินยอมแทน ในกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจให้ความยินยอมได้และไม่มีบุคคลผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะให้ความยินยอมแทน การวิจัยในมนุษย์จะทำได้ต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้เยาว์ซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไปอาจให้ความยินยอมตามวรรคหนึ่งได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมของผู้แทนโดยชอบธรรม

ผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เยาว์ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์อาจให้ความยินยอมในการเข้ารับการวิจัยแทนผู้เยาว์ได้ แต่หากผู้เยาว์มีอายุตั้งแต่เจ็ดปีบริบูรณ์ขึ้นไป ผู้แทนโดยชอบธรรมจะให้ความยินยอมโดยขัดกับเจตนาของผู้เยาว์ไม่ได้

ความยินยอมในการเข้ารับการวิจัยในมนุษย์จะเพิกถอนเสียเมื่อใดก็ได้ การเพิกถอนความยินยอมตามวาระสามอาจทำได้โดยผู้เยาว์นั้นโดยลำพัง หรือโดยผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เยาว์นั้น แม้ถ้าที่ขัดกับเจตนาของผู้เยาว์นั้น

การเพิกถอนความยินยอมในการเข้ารับการวิจัยในมนุษย์ย่อมไม่เป็นเหตุให้ผู้รับการวิจัยบุคคลผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะให้ความยินยอมแทน หรือผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้รับการวิจัยต้องรับผิดได้ ทั้งสิ้น

มาตรา ๓๕ ความยินยอมในการเข้ารับการวิจัยจะมีผลสมบูรณ์ต่อเมื่อความยินยอมนั้นเป็นความยินยอมโดยสมควรใจของบุคคลผู้ให้ความยินยอม และในการนี้ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลผู้ให้ความยินยอมได้รับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์และกระบวนการวิจัยของโครงการวิจัยในมนุษย์นั้น ตลอดจนประโยชน์และความเสี่ยงที่พึงคาดหมายได้จากการเข้าร่วมวิจัย

(๒) ความยินยอมนั้นได้ทำเป็นหนังสือแสดงวันที่ที่ให้ความยินยอมและลงลายมือชื่อของผู้ให้ความยินยอม เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ให้ความยินยอมไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ผู้ให้ความยินยอมอาจให้ความยินยอมด้วยการพิมพ์ลายนิ้วมือต่อหน้าพยานอย่างน้อยสองคน และพยานได้บันทึกความยินยอมนั้นเป็นหนังสือไว้

(๓) เงื่อนไขอื่นที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๐ ให้สถาบันวิจัยซึ่งได้จัดตั้งคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัยขอเขียนทะเบียนคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัยต่อคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๑ ก่อนทำการวิจัยในมนุษย์ ให้ผู้วิจัยเสนอโครงการวิจัยและยื่นคำขอเพื่อขอรับความเห็นชอบต่อคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัย ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ทำการวิจัยทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งในสถาบันวิจัยให้เสนอคำขอต่อคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัยที่จัดตั้งขึ้นโดยสถาบันวิจัยนั้น หากสถาบันวิจัยนั้นไม่มีคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัยให้เสนอคำขอต่อคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัยที่จัดตั้งขึ้นโดยสถาบันวิจัยที่ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่อยู่เป็นปกติฐาน หากไม่มีคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัย เช่นว่านั้นให้เสนอคำขอต่อคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัยที่เขียนทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ในกรณีที่ไม่ได้ทำการวิจัยในสถาบันวิจัยให้เสนอคำขอต่อคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัยที่จัดตั้งขึ้นโดยสถาบันวิจัยที่ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่อยู่เป็นปกติฐาน หากไม่มีคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัย เช่นว่านั้นให้เสนอคำขอต่อคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัยที่เขียนทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่เป็นปกติธุระในสถาบันวิจัยหลายแห่ง ผู้วิจัยอาจยื่นคำขอต่อ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยได้เพียงแห่งเดียวเท่านั้น

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่โครงการวิจัยในมนุษย์จะดำเนินการในสถานที่วิจัยหลายแห่งให้ผู้วิจัยยื่น คำขอรับความเห็นชอบต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยทุกแห่งตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน มาตรา ก่อน เว้นแต่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยเหล่านั้นมีข้อตกลงร่วมกันเป็นอย่างอื่นซึ่งได้รับ อนุมัติจากคณะกรรมการแล้ว

มาตรา ๔๓ ให้คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยพิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการวิจัยใน มนุษย์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๔ เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยพิจารณาโครงการวิจัยในมนุษย์ได้แล้ว ให้ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยนั้นแจ้งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการทราบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๕ ผู้วิจัยอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัยในมนุษย์ที่ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖ ผู้วิจัยต้องเริ่มทำการวิจัยในมนุษย์ภายในการกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับความ เห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย เป็นอย่างอื่น การอนุญาต เช่นว่า นี้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖/๑ ในกรณีที่การวิจัยได้ดำเนินไปตามโครงการวิจัยที่ได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยแล้ว แม้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตหรือร่างกายของผู้รับการวิจัย ก็ ให้บุคคลผู้ทำการวิจัยในโครงการวิจัยนั้นหลุดพ้นจากความรับผิดทางอาญาทั้งปวง อันเกี่ยวแก่การกระทำ ผิดดังกล่าว เว้นแต่การกระทำความผิดนั้นเป็นไปโดยเจตนา

หมวด ๖

คณะกรรมการตรวจตราการวิจัยในมนุษย์

มาตรา ๔๗ ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการตรวจตราการวิจัยในมนุษย์” ประกอบด้วย เลขานิการเป็นประธานกรรมการ เลขานิการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนสมาชิกแพทย์สปา สถาบันพยาบาล สถาบันเภสัชกรรม หันดแพทย์สปา สถาบันเทคนิคการแพทย์ และสัตวแพทย์สปา ประเภทละหนึ่งคนซึ่งได้รับเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นกรรมการ โดยมีผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบการวิจัยในมนุษย์เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๔๘ การดำรงตำแหน่ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งและการประชุมของคณะกรรมการตรวจตรา ให้นำมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ คณะกรรมการตรวจตรา มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจตราและควบคุมกำกับการดำเนินงานคณะกรรมการจัดธรรมการวิจัยให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒) เสนอแนะหรือให้ความช่วยเหลือแก่การดำเนินงานของคณะกรรมการจัดธรรมการวิจัย
- (๓) สั่งระงับการดำเนินการของคณะกรรมการจัดธรรมการวิจัย
- (๔) ตรวจตราโครงการวิจัยให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจตราหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๖) เสนอรายงานผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อกองคณะกรรมการ

มาตรา ๕๐ คณะกรรมการตรวจตรา มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติตามที่คณะกรรมการตรวจตรามอบหมายได้

ให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับการประชุม วิธีการประชุม และวิธีปฏิบัติงานของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๕๑ ให้มีสำนักตรวจตราขึ้นในสำนักงานกำหนดให้เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการตรวจตรา และให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อกองคณะกรรมการตรวจตราและรายงานเลขานิการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๒ ให้กรรมการตรวจตราและอนุกรรมการได้รับค่าเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ ตามที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๗

การตรวจสอบการวิจัยในมนุษย์

มาตรา ๕๓ ให้สำนักตรวจสอบการวิจัยในมนุษย์รายงานต่อคณะกรรมการตรวจสอบเมื่อพบว่า การดำเนินการของคณะกรรมการจัดยศธรรมการวิจัยไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตาม หลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง หรือเมื่อคณะกรรมการตรวจสอบมีเหตุอันควรเชื่อว่าการดำเนินงานของคณะกรรมการจัดยศธรรมการวิจัยไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการตรวจสอบดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน และถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จอีกให้รายงานคณะกรรมการเพื่อพิจารณา มีคำสั่งให้ขยายเวลาได้เท่าที่จำเป็น

ในการดำเนินการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ก่อนที่คณะกรรมการตรวจสอบจะมีคำสั่งตามมาตรา ๕๔ ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีหนังสือแจ้งให้คณะกรรมการจัดยศธรรมการวิจัยทราบว่าคณะกรรมการตรวจสอบกำลังดำเนินการสอบสวนและอาจมีคำสั่งให้ระงับการดำเนินการของคณะกรรมการจัดยศธรรม การวิจัยได้ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการจัดยศธรรมการวิจัยนั้นมีสิทธิ์แจ้งเป็นหนังสือต่อ คณะกรรมการตรวจสอบภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือ

มาตรา ๕๔ เมื่อสอบสวนแล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีคำสั่งให้ยุติการตรวจสอบ หรือ มีคำสั่งให้ระงับการดำเนินการของคณะกรรมการจัดยศธรรมการวิจัยนั้น

ให้คณะกรรมการตรวจสอบมีหนังสือแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการจัดยศธรรมการ วิจัยทราบ

เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบมีคำสั่งให้ระงับการดำเนินการของคณะกรรมการจัดยศธรรมการ วิจัยแล้ว คณะกรรมการจัดยศธรรมการวิจัยจะพิจารณาโครงการวิจัยใดๆ มิได้ จนกว่าคำสั่งนั้นจะสิ้นผล ตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๕ เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบมีคำสั่งให้ระงับการดำเนินการของคณะกรรมการ จัดยศธรรมการวิจัย ให้คณะกรรมการตรวจสอบสรุปและส่งจำนวนการสอบสวนให้แก่คณะกรรมการ ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง

เมื่อได้รับรายงานการสอบสวนตามวาระหนึ่งแล้วให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับสำนวนการสอบสวน ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

ในการนี้ที่คณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการของคณะกรรมการจัดยังไม่มีมูลความผิดให้คณะกรรมการมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของคณะกรรมการตรวจสอบ

ในการนี้ที่คณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการของคณะกรรมการจัดยังไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด และการกระทำดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการมีคำสั่งให้เพิกถอนการขึ้นทะเบียนของคณะกรรมการจัดยังนั้น ในกรณีเช่นนี้ โครงการจัดยังที่ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดยังนั้นจะดำเนินต่อไปมิได้จนกว่าจะมีการขึ้นทะเบียนคณะกรรมการจัดยังนั้นใหม่ หรือโครงการจัดยังนั้นได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดยังอีกตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการนี้ที่คณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการของคณะกรรมการจัดยังเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับโครงการจัดยังโครงการใดโครงการหนึ่งไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการมีคำสั่งระงับการขึ้นทะเบียนคณะกรรมการจัดยังนั้นเป็นการชั่วคราว โดยกำหนดเงื่อนไขดังนี้ เพื่อเดิมด้วยก็ได้

เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรานี้แล้ว หรือมิได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาตามวาระสองให้คำสั่งระงับการดำเนินการของคณะกรรมการจัดยัง ของคณะกรรมการตรวจสอบเป็นอันสิ้นผลไป

ให้คณะกรรมการมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้คณะกรรมการจัดยังทราบโดยเร็ว
คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๖ เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๕๕ ผลเป็นประการใดแล้ว ให้เข้ามิการรายงานผลการดำเนินการ หรือคำสั่งต่อคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อทราบ

มาตรา ๕๗ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการ เอกชน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก เอกชน เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้มำนำเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้ผู้วิจัย ผู้จัดให้มีการจัด คณะกรรมการจัดยัง ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และแต่กรณี มาเพื่อให้ถ้อยคำ สั่งบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ สั่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสารหรือหลักฐาน ไม่เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือyanพานะได ๆ เมื่อมีพยานหลักฐานเบื้องต้นให้เชื่อว่ามีการซุกซ่อนหรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๖๒ หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว เพื่อตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบ หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐาน เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้น查 กกว่าจะເຫາມຍັນມາໄດ້ ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวนີ້จะຖືກຍັກຍ້າຍ ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยน สภาพไปจากเดิม

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งแสดงเอกสาร มอบหมายและบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวาระสองให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

บรรดาข้อมูลที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่มี ลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล ส่วนราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้เลขานุการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้น

มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการตรวจสอบ และคณะกรรมการมีอำนาจขอให้คณะกรรมการจัดทำรายงานวิจัย สถาบันวิจัย ผู้จัดให้มีการวิจัย ผู้วิจัย หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาได้

หมวด ๘

มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่วิจัย ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ สอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสารหลักฐาน ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนา หรือนำเอกสารที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบ หรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในการดำเนินการตามวาระหนึ่ง ถ้าพบการกระทำผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดหรือ
อายัดเอกสารหลักฐาน ทรัพย์สิน หรือสิ่งของ เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาดำเนินการ
ต่อไป

วิธีปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการตรวจสอบกำหนด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดทำการวิจัยในมนุษย์ในโครงการวิจัยที่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย ต้องระวังไทยจำกัดไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดคัดเลือกบุคคลหรือโฆษณาด้วยประการใดๆ ใน การคัดเลือกบุคคลเพื่อให้เข้าร่วมเป็นผู้รับการวิจัยในโครงการวิจัยที่ยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย ต้องระวังไทยปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการของคณะกรรมการดังกล่าว หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๙ ต้องระวังไทยจำกัดไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๐ วรรคสาม ต้องระวังไทยจำกัดไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำทบัญญัติมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ มาใช้บังคับ จนกว่าคณะกรรมการจะมีประกาศตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ครบถ้วนแล้ว แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่มีคณะกรรมการการวิจัยในมนุษย์ครบถ้วนตามมาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง

เมื่อคณะกรรมการมีประกาศตามวรรคแรกครบถ้วนแล้ว ให้ถือว่าโครงการวิจัยในมนุษย์ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดยธรรมการวิจัยก่อนวันดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดยธรรมการวิจัยตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปอีกหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีประกาศครบถ้วน แต่หากคณะกรรมการจัดยธรรมการวิจัยดังกล่าวได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ภายใต้กฎหมายนั้นได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดยธรรมการวิจัยที่ได้รับการขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๖๗ ให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการให้มีการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๘ ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ให้แต่ละบุคคลได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้มีคณะกรรมการคนหนึ่ง ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อธิบดีในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคน คณบดีในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนสามคน และนายกแพทยสภา เป็นกรรมการ

ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้อธิบดีกรรมการแพทย์เป็นเลขานุการและทำหน้าที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการตามวรรคสอง

ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นเลขานุการเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการคัดเลือกเลขานุการตามมาตรา ๖๖ และแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคสามแล้ว

มาตรา ๖๙ ให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการให้มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๔๗ เพื่อให้ได้คณะกรรมการตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๙ ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการใด สมัครใจจะเปลี่ยนไปเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสำนักงาน ให้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา และจะต้องผ่านการคัดเลือกหรือการประเมินตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้าราชการซึ่งเปลี่ยนไปเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าออกจากราชการ เพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วย กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

ลูกจ้างซึ่งเปลี่ยนไปเป็นลูกจ้างของสำนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าออกจากราชการ เพราะทางราชการยุบเลิกตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณสิทธิประโยชน์ตามข้อบังคับของสำนักงาน ข้าราชการหรือลูกจ้างส่วนราชการผู้ใดเปลี่ยนไปเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสำนักงานตามมาตราหนึ่ง ประสงค์จะให้นับเวลาราชการหรือเวลาทำงานในขณะที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างต่อเนื่องกับเวลาทำงานของเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสำนักงาน แล้วแต่กรณี ก็ให้มีสิทธิกระทำได้โดยแสดงความจำนงว่าไม่ขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ

การไม่ขอรับบำเหน็จหรือบำนาญตามวรรคสี่ จะต้องกระทำการในสามสิบวันนับแต่วันที่โอนสำหรับกรณีของข้าราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี สำหรับกรณีของลูกจ้างให้กระทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อเป็นหลักฐานยืนต่อผู้ว่าจังเพื่อส่งต่อไปให้กระทรวงการคลังทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี